
การเปรียบเทียบตัวแบบโลจิตและการใช้ ROC Curve ใน การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับค่าจ้าง

A Comparison of Logit Models and Use of ROC Curve in the Analysis of Factors Affecting Wages' Levels

กันยาพร หาญกล้า และ วีรานันท์ พงศาวก์ดี*

ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Kanyaphorn Hankla and Veeranun Pongsapukdee*

Department of Statistics, Faculty of Science, Silpakorn University, Snam-Chandra Campus

---

บทคัดย่อ

ความหลากหลายและระดับของค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับนั้น อาจเป็นผลมาจากการปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อระดับค่าจ้าง งานวิจัยนี้ ศึกษาเปรียบเทียบตัวแบบด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติต่างๆ เพื่อหาตัวแบบที่เหมาะสม โดยใช้ตัวอย่างของข้อมูลจริงชุดหนึ่ง เกี่ยวกับระดับค่าจ้างและปัจจัยต่างๆ ที่อาจส่งผลต่อระดับค่าจ้าง ด้วยการสร้างตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม (Dichotomous logit models) เมื่อตัวแปรตอบสนองมี 2 ระดับ (สูงและต่ำ) และตัวแบบโลจิตสะสม (Cumulative logit models) กรณี Proportional odds models เมื่อตัวแปรตอบสนองมี 3 ระดับ (สูง ปานกลาง และต่ำ) โดยตัวแปรอิสัยหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ของลูกจ้าง เช่น การศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การทำงาน การเปรียบเทียบตัวแบบพิจารณาจาก ตัวสถิติติวัลด์ (Wald), AIC (Akaike's Information Criterion), SC (Schwarz Criterion), อัตราส่วนภาวะน่าจะเป็น (G^2 , -2logL) และการตรวจสอบการพยากรณ์ของตัวแบบให้ถูกต้องด้วยเส้นโค้ง ROC (Receiver Operating Characteristic) ข้อมูลจริงจากเว็บไซด์ <http://lib.stat.cmu.edu> เป็นตัวแทนจากการสำรวจตัวอย่าง ลูกจ้าง จำนวน 534 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับค่าจ้างมี 6 ปัจจัย คือ การศึกษา ประสบการณ์การทำงานอาชีพ แผนก เพศ และ ภรรยา รวมเป็นสหภาพแรงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยตัวแบบที่เหมาะสมกับข้อมูลมากกว่าคือ ตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม ซึ่งให้ค่าสถิติ AIC, SC และอัตราส่วนภาวะน่าจะเป็นที่ดีกว่าตัวแบบอื่นที่ใช้ และมีร้อยละการจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องในภาพรวม ร้อยละ 73.6 ภายใต้ ROC Curve ซึ่งแสดงความไวได้ค่อนข้างสูง รวมทั้งการตรวจสอบส่วนเหลือพบว่า ตัวแบบโลจิตสองกลุ่มให้ค่า ส่วนเหลือที่มีการกระจายตัวได้กว่าตัวแบบจึงมีประโยชน์และอาจนำไปพยากรณ์ระดับค่าจ้างและตรวจสอบปัจจัยที่ส่งผลกระทบ ต่อระดับค่าจ้างต่อไป

คำสำคัญ : ตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม ROC Curve ตัวแบบ Proportional odds ระดับค่าจ้าง

---

*Corresponding author. E-mail: veeranun@su.ac.th

Abstract

Different employee wages' levels are probably associated to various factors. This research aims to compare two logit models that are demonstrated through the analysis of factors affecting wage levels under several goodness-of-fit statistics such that Wald, AIC (Akaike's Information Criterion), SC (Schwarz Criterion), likelihood ratio statistics (G^2 , -2logL) and that the use of ROC (Receiver Operating Characteristic) curve. The analysis models are the logit model for dichotomous response categories: high and low wages and the proportional odds model for ordinal trichotomous response categories: high, medium and low wages. All real data are from website <http://lib.stat.cmu.edu>. These data consist of a random sample of 534 persons. The response variable is wage and the explanatory variables include several characteristics of the workers. The research results show that the effective factors at the 0.05 level of significance are the number of years of education, work experience, occupational status, sex and region of residence, sector, and union membership. The dichotomous logit model gives better fitss due to AIC, SC and Likelihood ratio estimates compared to those of proportional odds model. In conclusion, the dichotomous logit model has an adequate of fit with the overall percent correct classification of 73.6%, or a high sensitivity under the ROC curve. Moreover, the residual plots of the dichotomous logit model are more spread out than others. Therefore, it may be a very helpful tool to predict the employee wages levels and that to assess the essential factors affecting the wages levels.

Keyword : Dichotomous Logit model, Proportional odds model, Wage levels, ROC Curve

บทนำ

ปัจจุบันตัวแบบโลจิต (Logit models) สำหรับตัวแปรตอบสนองจำแนกประเภท 2 ระดับ และตัวแบบ Proportional odds models (McCullagh, 1980) สำหรับตัวแปรตอบสนองอันดับตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป ซึ่งเป็นตัวแบบในกลุ่มของตัวแบบโลจิตสะสม (Cumulative logit models) ได้รับความสนใจและนำไปใช้อย่างกว้างขวาง เช่น ด้านการแพทย์ ด้านความเสี่ยง ด้านสถานภาพของลูกจ้าง ซึ่งรวมถึงลูกจ้างในภาคธุรกิจ รัฐวิสาหกิจ และสหภาพแรงงาน งานวิจัยนี้สนใจศึกษาเปรียบเทียบตัวแบบเชิงสถิติทั้งสองแบบข้างต้น ด้วยวิเคราะห์ที่ทางสถิติภายนอกตัวสถิติ ต่างๆ เพื่อหาตัวแบบที่เหมาะสม โดยใช้ตัวอย่างของข้อมูลจริง ชุดหนึ่งเกี่ยวกับระดับค่าจ้างและปัจจัยต่างๆ ที่อาจส่งผลต่อระดับค่าจ้าง เป็นกรณีศึกษา และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับค่าจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การตรวจสอบและเปรียบเทียบตัวแบบอาศัยตัวสถิติภาวะสารูปดีต่างๆ เช่น วัลเดอร์ (Wald), AIC (Akaike's Information Criterion), SC (Schwarz Criterion), อัตราส่วนภาวะน่าจะเป็น (G^2 , $-2\log L$) และการพลีอตส่วนเหลือ โดยเฉพาะมีการตรวจสอบการพยากรณ์ได้ถูกต้องของตัวแบบด้วยสัดส่วนการพยากรณ์ถูกต้อง ภายใต้เงื่อนไข ROC (Receiver Operating Characteristic) หรือที่เรียกทั่วไปว่า ROC Curve ซึ่งใช้สำหรับการวิเคราะห์ความไว (Sensitivity) ของตัวแบบในการพยากรณ์ได้ถูกต้อง สรุปตัวแบบที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

ตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม (Dichotomous logit model)

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับตัวแปรตอบสนองเชิงกลุ่ม 2 กลุ่ม อาศัยฟังก์ชันที่แปลงค่าเฉลี่ยของตัวแปรตอบสนอง Y แบบสองกลุ่ม หรือค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่สนใจคือ $P(x)$ เมื่อกำหนดค่าของตัวแปร X โดยตัวแบบโลจิตที่อยู่ในรูปแบบการแปลงโลจิต (logit transformation) (Agresti, 1990; วีรานันท์ พงษ์สวัสดิ์, 2544, 2555) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

$$Q(x) = \log \left[\frac{P(x)}{1 - P(x)} \right] = \beta_0 + \beta'x \quad (1)$$

เมื่อ $Q(x)$ แทนฟังก์ชันเชิงเส้นในทฤษฎีของพารามิเตอร์ ซึ่งมีค่าต่อเนื่องหรืออาจมีค่าช่วงจาก $-\infty$ ถึง ∞ โดยขึ้นอยู่กับค่าของ เมทริกซ์ X, $\begin{bmatrix} P(x) \\ 1 - P(x) \end{bmatrix}$ แทน อัตราส่วน Odds ซึ่งหมายถึง

อัตราส่วนระหว่างความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจกับ

ความน่าจะเป็นที่ไม่เกิดเหตุการณ์ที่สนใจ และ $\log \left[\frac{P(x)}{1 - P(x)} \right]$

แทนโลจิตของ $P(x)$ และสมการ (1) ข้างต้นเรียกว่าตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม (Dichotomous logit model) ซึ่งเป็นฟังก์ชันเชิงเส้นแสดงความเกี่ยวพันระหว่างตัวแปรอธิบายต่างๆ กับตัวแปรตอบสนองที่มีค่าสองค่า เช่น ค่าจ้างระดับสูง (1) และระดับต่ำ (2) ตัวแบบโลจิตสะสมภายใต้ตัวแบบ Proportional odds models

การวิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัวแปรตอบสนองจำแนกประเภท มีลำดับ เมื่อตัวแปรตอบสนองมีมากกว่า 2 กลุ่ม สามารถสร้างจากฟังก์ชันที่เรียกว่า Cumulative logits ภายใต้ตัวแบบ Proportional odds models (McCullagh, 1980) ความเกี่ยวพันระหว่างตัวแปรอธิบาย $X = (X_1, X_2, \dots, X_J)'$ กับความน่าจะเป็นสะสมของการแจกแจงของ Y ภายใต้ตัวแบบโลจิตสะสม ในรูปแบบดังนี้

$$\text{logit}[P(Y \leq j) | x] = \alpha_j + \beta'x, j = 1, \dots, J - 1. \quad (2)$$

เมื่อ $\alpha_1 \leq \alpha_2 \leq \dots \leq \alpha_{J-1}$ และจุดตัด ($\alpha_j : j = 1, \dots, J - 1$) คือ log odds ของ Y ที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ j เมื่อเวกเตอร์ x มีค่าเป็นศูนย์ นั่นคือ $P(Y \leq j) = \frac{e^{\alpha_j}}{1 + e^{\alpha_j}}$ เมื่อ x มีค่าเป็นศูนย์ เวกเตอร์สัมประสิทธิ์

β แทน log odds ของ Y ที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ j เมื่อ X, เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย หรือเปลี่ยนจากกลุ่มหนึ่งเป็นอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ใช้เปรียบเทียบ ขณะที่ตัวแปรอธิบายตัวอื่นๆ มีค่าคงที่ ทำให้ได้ว่า β ไม่ขึ้นกับ j ดังนั้นตัวแบบนี้มีข้อสมมติว่า ความเกี่ยวพันของ X และ Y นั้นเป็นอิสระกับ j หรือเรียกข้อสมมติของความเทาภันของ log odds ratio ในทุกๆ จุดตัดดังกล่าวว่า Proportional odds assumption จึงเรียกตัวแบบนี้ว่า Proportional odds model (McCullagh, 1980)

การประมาณค่าพารามิเตอร์ β ด้วย $\hat{\beta}$ โดยใช้วิธีฟิเชอร์-สกอริง (Fisher-scoring method) ในการแก้สมการหาตัวประมวลภาวะน่าจะเป็นสูงสุด (maximum likelihood method) และประมาณค่า odds ratio ได้จาก $e^{\hat{\beta}}$

การทดสอบสมมติฐาน $H_0 : \beta_i = 0$ คู่กับ $H_1 : \beta_i \neq 0$ จะปฏิเสธสมมติฐานว่าถ้าค่า P-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ ภายใต้ตัวสถิติ Wald (W) หรือตัวสถิติผลต่างของ Deviances ระหว่างตัวแบบที่มีและไม่มีพารามิเตอร์ β_i หมายความว่า ตัวแปรอธิบายนั้นจะมีความเกี่ยวพันกับตัวแปรตอบสนองแบบมีลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α

เมื่อ $W = \frac{\hat{\beta}_i}{SE(\hat{\beta}_i)}$ ซึ่งมีการแจกแจงแบบปกติมาตรฐาน หรือ

$W^2 = \left(\frac{\hat{\beta}_i}{SE(\hat{\beta}_i)} \right)^2$ มีการแจกแจงไกล์เคียงแบบโค-แคร์ ที่มี

องศาอิสระเท่ากับ 1 ภายใต้ $H_0 : \beta_i = 0$

ตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนภาวะน่าจะเป็น หรือ ผลต่าง Deviances คือ $-2 \log L$ (null model) - $[-2 \log L$ (fitted or alternative model)] ซึ่งมีการแจกแจงแบบโคสแคร์ด้วยองศาอิสระเท่ากับ 1 เมื่อ $\log L$ แทนค่าของ log – likelihood (Agresti, 2002; พึงพร ลาภส่งผล และคณะ, 2551)

การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบ ตัวสถิติที่ตรวจสอบความเหมาะสมหรือภาวะสารูปดีของตัวแบบ ได้แก่ AIC (Akaike's Information Criterion), SC (Schwarz

กรณีที่ 1 : ภาวะน่าจะเป็นของตัวแบบโลจิตสะสมและโลจิตสองกลุ่ม (Cumulative and Dichotomous logits)

$$L = \sum_{i=1}^n \left\{ \sum_{j=1}^{J-1} y_{ij} (\alpha_j + \beta_j x) - \log \left[1 + \sum_{j=1}^{J-1} \exp(\alpha_j + \beta_j x) \right] \right\}$$

$$= \sum_{j=1}^{J-1} \left[\alpha_j \left(\sum_{i=1}^n y_{ij} \right) + \sum_{k=1}^p \beta_{jk} \left(\sum_{i=1}^n x_{ik} y_{ij} \right) \right] + \sum_{i=1}^n \log \left[1 + \sum_{j=1}^{J-1} \exp(\alpha_j + \beta_j x) \right]$$

กรณีที่ 2 : ภาวะน่าจะเป็นของตัวแบบ Proportional odds model

$$L = \prod_{i=1}^n \left[\prod_{j=1}^J \left(P(Y_i \leq j | X_i) - P(Y_i \leq j-1 | X_i) \right)^{y_{ij}} \right]$$

$$= \prod_{i=1}^n \left\{ \prod_{j=1}^J \left(\frac{\exp(\alpha_j + \beta' x_i)}{1 + \exp(\alpha_j + \beta' x_i)} - \frac{\exp(\alpha_{j-1} + \beta' x_i)}{1 + \exp(\alpha_{j-1} + \beta' x_i)} \right)^{y_{ij}} \right\}$$

การทดสอบตัวแบบที่มีความเหมาะสมกับข้อมูลมากที่สุด คือ ตัวแบบที่มีค่า $-2 \log L$ น้อยที่สุด (Agresti, 2002; ประภัสสร มีสกุล และคณะ, 2552).

ประสิทธิภาพของการพยากรณ์ อาจวัดด้วยเพื่อ Sensitivity และ Specificity ภายใต้ตัวอย่างขนาด n โดยพิจารณาผลของการพยากรณ์ด้วยจำนวนเหตุการณ์ในตารางต่อไปนี้ (Agresti, 2007)

เหตุการณ์	ผลของการพยากรณ์		รวม
	ถูก ($\hat{y} = 1$)	ไม่ถูก ($\hat{y} = 0$)	
สนใจ ($y = 1$)	a	b	a+b
ไม่สนใจ ($y = 0$)	c	d	c+d
รวม	a+c	b+d	a+b+c+d

Criterion) และ $-2 \log L$ โดยที่ $AIC = -2 \log L + 2p$ เมื่อ p แทน จำนวนพารามิเตอร์ทั้งหมดในตัวแบบ ซึ่งในตัวแบบโลจิต $p = k(s+1)$ โดยที่ในตัวแบบโลจิตสะสม $p = k + s$, k แทน จำนวนระดับของตัวแปรตอบสนอง และ s แทน จำนวนตัวแปร อธิบายของตัวแบบ และค่า AIC ที่น้อยกว่า หมายความว่า ตัวแบบ มีความเหมาะสมสำหรับข้อมูลมากกว่า (Agresti, 2007)

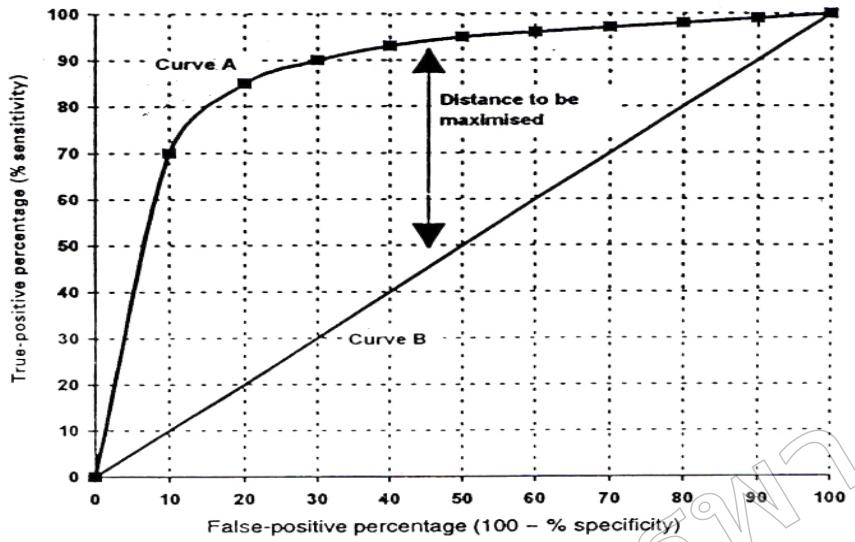
ตัวสถิติ $SC = -2 \log L + p \log n$ เมื่อ n คือขนาดตัวอย่าง ค่า SC ที่น้อยที่สุด หมายความว่า ตัวแบบมีความเหมาะสมสำหรับข้อมูลมากที่สุด (Schwarz, 1978)

ตัวสถิติ $-2 \log L$ พิจารณาเป็น 2 กรณี ดังนี้

$$\text{เมื่อ } \text{Sensitivity} = P(\hat{y} = 1 | y = 1) = \frac{a}{a+b}$$

$$\text{Specificity} = P(\hat{y} = 0 | y = 0) = \frac{d}{c+d}$$

ผลของการพยากรณ์สามารถแสดงได้โดย ROC curve ซึ่ง เป็นวิธีแสดงอำนาจการจำแนกที่สำคัญในการพยากรณ์ ณ จุดตัด (Cut point) ของตัวแปรตอบสนอง ถ้าเปลี่ยนจุดตัดมีผลให้ ค่า Sensitivity และ Specificity จะเปลี่ยนไปด้วย จุดตัดที่ดีที่สุด ควรจะอยู่ที่จุดกลางลับของเส้นโค้ง ซึ่งยิ่งชันยิ่งดี เพราะจะให้พื้นที่ ใต้เส้นโค้งด้านซ้ายของเส้นทรายมุมหรือการพยากรณ์ถูกต้อง เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การใช้ ROC curve ยังเป็นวิธีการที่ดีในการ วัดอำนาจการพยากรณ์ของตัวแบบ Multiple logistic regression ด้วย เมื่อเพิ่มตัวแปรอธิบายที่มีความสำคัญเข้าในตัวแบบ เส้นโค้ง จะชันมากขึ้นและมีพื้นที่การพยากรณ์ถูกต้องใต้เส้นโค้ง มากขึ้นด้วย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ROC curve

จากภาพที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ความไวของตัวแบบด้วย ROC curve โดยแกนตั้งแสดงค่า Sensitivity และแกนนอนแสดงค่า 1-Specificity ถ้าจุดตัดน้อยไปหรือมากไป จะมีผลต่อ Sensitivity และ Specificity ถ้า Sensitivity มากขึ้น Specificity จะลดลง และถ้า Sensitivity ลดลง Specificity จะเพิ่มขึ้น นอกจากนี้พื้นที่ภายใต้ ROC Curve ยังใช้เป็นตัววัดความสอดคล้องระหว่างค่าสังเกตกับค่าความน่าจะเป็นของการพยากรณ์ ที่เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้อง (Concordant index) หรือ ตัวสถิติ C ในภาพที่ 1 เส้นในแนวตั้งที่ต้องการคือเส้นที่ให้ Curve A ห่างจากเส้นทแยงมุมมากที่สุด (Distance to be maximized) นั่นคือจุดที่แสดงว่าตัวแบบเหมาะสมสมคือจุดภายในเส้น Curve A ที่อยู่ใกล้จุด Sensitivity = 100% หากที่สุด

วิธีการวิจัย

ขั้นตอนวิธีการวิจัย แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนของข้อมูล และ ส่วนของเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

ส่วนแรก เป็นส่วนของข้อมูลที่นำมายิเคราะห์ เป็นข้อมูลจริง ที่เผยแพร่จากเว็บไซต์ <http://lib.stat.cmu.edu> เรื่อง Determinants of Wages from the Current Population Survey ซึ่งสำรวจในปี ค.ศ. 1991 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับค่าจ้าง และปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของลูกจ้างจำนวน 534 คน ตัวแปรตอบสนอง (Wage) คือ ตัวแปรจำแนกตามกลุ่มของระดับค่าจ้างจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ 1 (ค่าจ้างระดับสูง) 2 (ค่าจ้างระดับปานกลาง) และ 3 (ค่าจ้างระดับต่ำ) ตัวแปรอธิบายจำนวน 10 ตัวแปร ที่อาจส่งผลต่อตัวแปรตอบสนอง ได้แก่

1. Edu: จำนวนปีที่ศึกษา ได้แก่ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 12 ปี และมากกว่า 12 ปี

2. South: พื้นที่พำนัก ได้แก่ อาศัยอยู่ภาคอื่นๆ และอาศัยอยู่ภาคใต้

3. Sex: เพศ ได้แก่ ชาย และหญิง

4. Exp: ประสบการณ์การทำงาน ได้แก่ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี, 11-20 ปี, 21-30 ปี และมากกว่า 31 ปีขึ้นไป

5. Union: การเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ได้แก่ ไม่ได้ร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน และเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน

6. Age: อายุ ได้แก่ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี, 21-39 ปี, 40-60 ปี และ 61 ปีขึ้นไป

7. Race: เชื้อชาติ ได้แก่ อื่นๆ, ลาตินอเมริกัน และอเมริกัน

8. Occ: อาชีพ ได้แก่ นักบริหาร, พนักงานขาย, พนักงานธุรการ, พนักงานบริการ, ผู้เชี่ยวชาญ และอื่นๆ

9. Sector: แผนก ได้แก่ ฝ่ายผลิต ฝ่ายก่อสร้าง และอื่นๆ

10. Marital: สถานภาพการแต่งงาน ได้แก่ โสด และแต่งงาน

ส่วนหลังเป็นส่วนของเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรตอบสนองเชิงกลุ่ม 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรตอบสนองเชิงกลุ่ม 3 กลุ่ม โดยใช้ตัวแบบโลจิสติกสองกลุ่มและตัวแบบ Proportional odds model ตามลำดับ ตัวแปรอธิบายจำนวน 10 ตัวเป็น

แบบเชิงกลุ่ม ในการวิเคราะห์ข้อมูล วัดความเหมาะสมของตัวแบบด้วยตัวสถิติ AIC, SC และ $-2 \log L$ หรือ G^2 และแผนภาพการกระจายของส่วนเหลือ เพื่อหาตัวแบบที่เหมาะสมมากที่สุด โดยตัวแบบที่เหมาะสมจะเป็นตัวแบบที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์กลุ่มได้ถูกต้องมากที่สุด หรือมีความไวสูงภายใต้ ROC Curve

ผลการวิจัย

ผลการตรวจสอบตัวแบบ Proportional odds model ว่ามีความสอดคล้องกับข้อสมมติของตัวแบบหรือไม่ พบว่าข้อมูลในการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับค่าจำเจ เป็นไปตามข้อสมมติของตัวแบบ Proportional odds model ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ตัวสถิติโคสแคร์ 18.7213, $p\text{-value} = 0.2834$) และผลการทดสอบภาวะสารูปดีของตัวแบบ พบว่า ตัวแบบมีภาวะสารูปดีกับข้อมูลระดับค่าจำเจ ภายใต้ตัวแปรอิบายต่างๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p\text{-value} = 0.9784$) ส่วนค่าของตัวสถิติ AIC, SC และ $-2 \log L$ หรือ G^2 เท่ากับ 688.305, 752.511 และ 658.305 ตามลำดับ ดังนั้นตัวแบบมีความเหมาะสมกับข้อมูล ณ $\alpha = 0.05$ โดยสอดคล้องกับการทดสอบพารามิเตอร์ ($\beta = 0$) ของตัวแบบ Proportional odds model ด้วยตัวสถิติ Likelihood Ratio, Score, Wald ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวสถิติ Likelihood Ratio, Score และ Wald

Test Statistics	Chi-Square	DF	Pr-Chisq
Likelihood Ratio	179.4031	13	<0.0001
Score	157.8922	13	<0.0001
Wald	129.6448	13	<0.0001

จากตารางที่ 1 แสดงผลของการทดสอบด้วยตัวสถิติ Likelihood Ratio, Score และ Wald ในตาราง 1 ให้ผลลัพธ์ เมื่อเทียบกับ นั่นคือ ซึ่งให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์อย่างน้อยหนึ่งตัว ที่ไม่เท่ากับศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ($p\text{-value} < 0.0001$) และสามารถสรุปว่า ตัวแปรที่เลือกจากตัวแปรทั้งหมดด้วยวิธี Stepwise ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร Edu, Exp, Occ, Sex, Sector และ Union จากตัวแบบนั้น มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตอบสนองเชิงกลุ่มแบบมีลำดับ 3 กลุ่ม อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} < 0.05$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การทดสอบเกี่ยวกับค่าประมาณสัมประสิทธิ์ในตัวแบบ Proportional odds model

Effect	DF	Wald Chi-Square	Pr-Chisq
Edu	1	26.6136	<0.0001
Exp	3	24.9276	<0.0001
Occ	5	45.9287	<0.0001
Sector	2	7.3722	0.0029
Sex	1	8.8694	0.0029
Union	1	15.2399	<0.0001

จากตารางที่ 2 แสดงค่าประมาณของพารามิเตอร์ ในตัวแบบแต่ละค่าที่สอดคล้องกับตารางที่ 2 ของศ้าอิสระ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และค่าของตัวสถิติทดสอบ แสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าประมาณของพารามิเตอร์ของตัวแบบ Proportional odds model

Parameter	DF	$\hat{\beta}$	S.E. $\hat{\beta}$	Wald	P-value
Intercept	1	-2.8793	0.2889	99.3382	<0.0001
Intercept	1	0.0651	0.2267	0.0826	0.7739
Edu(1)	1	-0.6683	0.1296	26.6136	<0.0001
Exp(1)	1	-0.9362	0.1885	24.6711	<0.0001
Exp(2)	1	0.1987	0.1638	1.4711	0.2252
Exp(3)	1	0.3469	0.2090	2.7537	0.0970
Occ(1)	1	1.3369	0.2633	25.7759	<0.0001
Occ(2)	1	-0.2637	0.3456	0.5824	0.4454
Occ(3)	1	-0.2842	0.2627	1.1698	0.2794
Occ(4)	1	-1.2222	0.3356	13.2625	0.0003
Occ(5)	1	0.8781	0.2160	16.5216	<0.0001
Sector (0)	1	-0.5512	0.2123	6.7399	0.0094
Sector (1)	1	0.1260	0.2150	0.3434	0.5578
Sex(0)	1	0.3503	0.1176	8.8694	0.0029
Union(0)	1	-0.5094	0.1305	15.2399	<0.0001

จากตารางที่ 3 แสดงสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสัย Edu, Exp, Occ, Sex, Sector และ Union มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p\text{-value} < 0.05$) สามารถเขียนเป็นสมการกรณีของตัวแปรตอบสนอง 3 กลุ่มได้ 2 สมการ ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{logit } [P(Y \leq 1|x)] &= -2.8793 - 0.6683\text{Edu}(1) - 0.9362\text{Exp}(1) \\ &\quad + 0.1987\text{Exp}(2) + 0.3469\text{Exp}(3) \\ &\quad + 1.3369\text{Occ}(1) - 0.2637\text{Occ}(2) \\ &\quad - 0.2842\text{Occ}(3) - 1.2222\text{Occ}(4) \\ &\quad + 0.8781\text{Occ}(5) - 0.5512\text{Sector}(0) \\ &\quad + 0.1260\text{Sector}(1) \\ &\quad + 0.3503\text{Sex}(0) - 0.5094\text{Union}(0) \quad (3) \\ \text{logit } [P(Y \leq 1|x)] &= 0.0651 - 0.6683\text{Edu}(1) - 0.9362\text{Exp}(1) \\ &\quad + 0.1987\text{Exp}(2) + 0.3469\text{Exp}(3) \\ &\quad + 1.3369\text{Occ}(1) - 0.2637\text{Occ}(2) \\ &\quad - 0.2842\text{Occ}(3) - 1.2222\text{Occ}(4) \\ &\quad + 0.8781\text{Occ}(5) - 0.5512\text{Sector}(0) \\ &\quad + 0.1260\text{Sector}(1) \\ &\quad + 0.3503\text{Sex}(0) - 0.5094\text{Union}(0) \quad (4)\end{aligned}$$

การวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรตอบสนองกรณีตัวแบบโลจิต เมื่อทำการบุกคลุ่มของตัวแปรตอบสนองเชิงกลุ่มแบบมีลำดับ 3 กลุ่มในระดับที่อยู่ติดกันเป็น 2 กลุ่มแรก เป็นกลุ่มค่าจำากัดระดับสูง (1) และที่เหลือเป็นกลุ่มค่าจำากัดระดับต่ำ (2) ผลการทดสอบภาวะสารูปดี ของตัวแบบ พบร้าตัวแบบมีภาวะสารูปดีกับข้อมูลระดับค่าจำากัน ตัวแปรอิสัยภายในได้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p\text{-value} = 0.5548$) โดยมีค่า AIC, SC และ $-2 \log L$ หรือ G^2 เท่ากับ 545.744, 605.670 และ 517.744 ตามลำดับ ดังนั้นตัวแบบมีความเหมาะสมกับข้อมูล โดยสอดคล้องกับการทดสอบพารามิเตอร์ ($\beta = 0$) ของตัวแบบโลจิตด้วยตัวสถิติ Likelihood Ratio, Score, Wald ณ $\alpha = 0.05$ ภายใต้สถิติโคสแคร์ ณ ($p\text{-value} < 0.0001$) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตัวสถิติ Likelihood Ratio, Score และ Wald

Test	Chi-Square	DF	p-value
Likelihood Ratio	170.0690	13	<0.0001
Score	151.3492	13	<0.0001
Wald	113.5502	13	<0.0001

จากตารางที่ 4 สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกจากตัวแปรทั้งหมดด้วยวิธี Stepwise ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร Edu, Exp, Occ, Sector, Sex และ Union นั้น มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตอบสนองเชิงกลุ่ม 2 กลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} < 0.0001$)

ตารางที่ 5 การทดสอบเกี่ยวกับค่าประมาณสัมประสิทธิ์ในตัวแบบโลจิต

Effect	DF	Wald Chi-Square	Pr-Chisq
Edu	1	22.3678	<0.0001
Exp	3	22.5811	<0.0001
Occ	5	40.1785	0.0005
Sector	2	9.9781	0.0190
Sex	1	8.1723	0.0032
Union	1	17.9671	<0.0001

ค่าประมาณของพารามิเตอร์ในตัวแบบแต่ละค่าที่สอดคล้องกับตารางที่ 5 ของศักยิสระ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และค่าของตัวสถิติทดสอบ แสดงไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าประมาณพารามิเตอร์ของตัวแบบโลจิตด้วยวิธีภาวะน่าจะเป็นสูงสุด

Parameter	DF	$\hat{\beta}$	$S.E.\hat{\beta}$	Wald	P-value
Intercept	1	0.2260	0.2407	0.8814	0.3478
Edu(1)	1	-0.6301	0.1332	22.3678	<0.0001
Exp(1)	1	-0.9098	0.1962	21.4988	<0.0001
Exp(2)	1	0.2839	0.1737	2.6714	0.1022
Exp(3)	1	0.2908	0.2239	1.6878	0.1939
Occ(1)	1	1.2783	0.2873	19.8019	<0.0001
Occ(2)	1	-0.1259	0.3477	0.1310	0.7173
Occ(3)	1	-0.2235	0.2658	0.7067	0.4005
Occ(4)	1	-1.2413	0.3416	13.2061	0.0003
Occ(5)	1	0.8601	0.2329	13.6385	0.0002
Sector(0)	1	-0.7029	0.2269	9.5974	0.0019
Sector(1)	1	0.0992	0.2274	0.1902	0.6628
Sex(0)	1	0.3542	0.1239	8.1723	0.0043
Union(0)	1	-0.6017	0.1419	17.9671	<0.0001

ผลลัพธ์จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าประมาณพารามิเตอร์ของตัวแบบโลจิตของตัวแปรอธิบาย 6 ตัว คือ Edu, Exp, Occ, Sex, Sector และ Union มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p\text{-value} < 0.0044$) เขียนเป็นสมการในกรณีตัวแปรตอบสนอง 2 กลุ่ม ดังใน (5)

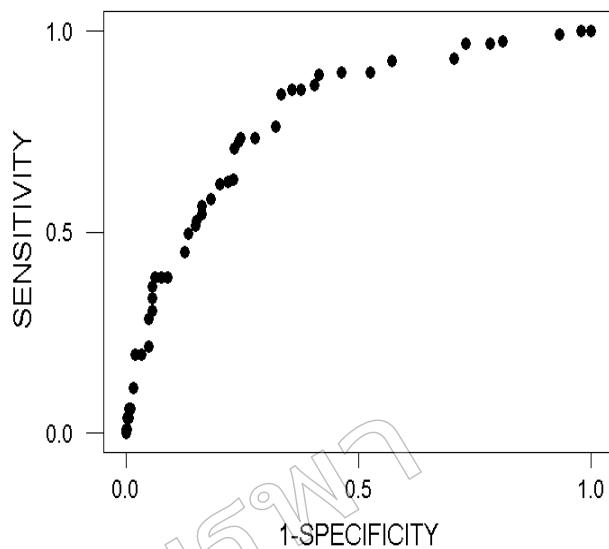
$$\begin{aligned}\text{logit } [P(Y \leq 1|x)] = & 0.2260 - 0.6301\text{Edu}(1) - 0.9098\text{Exp}(1) \\ & + 0.2839\text{Exp}(2) + 0.2908\text{Exp}(3) \\ & + 1.2783\text{Occ}(1) - 0.1259\text{Occ}(2) \\ & - 0.2235\text{Occ}(3) - 1.2413\text{Occ}(4) \\ & - 0.8601\text{Occ}(5) - 0.7029\text{Sector}(0) \\ & + 0.0992\text{Sector}(1) + 0.3542\text{Sex}(0) \\ & - 0.6017\text{Union}(0)\end{aligned}\quad (5)$$

นอกจากนี้ตัวแบบโลจิต ยังให้ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ค่าจ้างระดับสูง ($\text{Wage} = 1$) ได้ถูกต้องร้อยละ 54.3 และการพยากรณ์ค่าจ้างระดับต่ำ ($\text{Wage}=2$) ได้ถูกต้องร้อยละ 83.7 ส่วนประสิทธิภาพในการพยากรณ์ในภาพรวมของตัวแบบโลจิตของตัวแปรตอบสนองเชิงกลุ่ม 2 กลุ่ม สามารถพยากรณ์กลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 73.6 ได้ค่อนข้างสูง โดยเส้นโค้ง ROC ชิดแกนตั้งมาก ดังตารางที่ 7 และภาพที่ 2

ตารางที่ 7 ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ได้ถูกต้องของตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม

ค่าสังเกต (Observed)		ค่าพยากรณ์ (Predicted)		Percentage Correct	
		Wage			
		1	2		
Wage	1	100	84	54.3	
	2	57	293	83.7	
ภาพรวม (Overall Percentage)			73.6		

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการพยากรณ์ด้วยตัวแบบโลจิต เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความไว (Sensitivity) ในการพยากรณ์ถูกของตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม พบว่า ค่อนข้างสูงและดีมาก โดยเส้นโค้งชิดแกนตั้งมาก แกนตั้งแสดงค่า Sensitivity และแกนนอนแสดงค่า 1-Specificity โดยเส้นกราฟมีลักษณะโค้งเหนือเส้นที่แบนๆ โดยมีลักษณะโค้งติดต่อกันจากจุด $(0, 0)$ ถึงจุด $(1, 1)$ ที่ชิดกับแกนตั้ง (Sensitivity) ดังนั้นตัวแบบโลจิตมีความไวในการพยากรณ์ถูกต้องได้ค่อนข้างสูง ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 เส้นโค้งของ ROC Curve เมื่อตัวแปรตอบสนอง (Wage) จำแนกเป็น 2 กลุ่ม

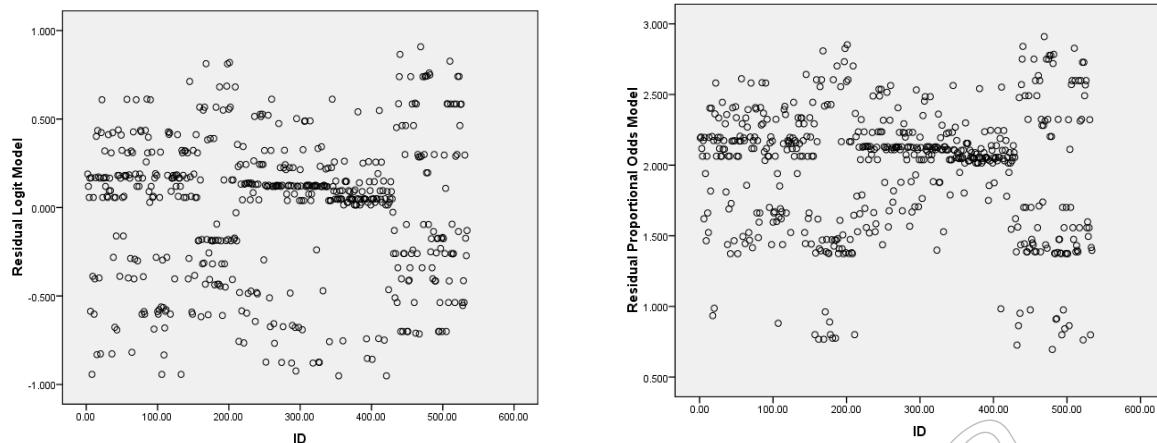
ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความเหมาะสมของตัวแบบ ด้วยตัวสถิติ AIC, SC, และ -2 Log L

ตัวแบบ	AIC	SC	-2 Log L
ตัวแบบโลจิต	545.744	605.670	517.744
ตัวแบบ Proportional odds model	688.305	752.511	658.305

จากตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความเหมาะสมของตัวแบบ พบว่า ตัวแบบโลจิตให้ค่าสถิติ AIC, SC และ -2 Log L ที่ต่ำกว่า เท่ากับ 540.146, 591.511 และ 516.146 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับตัวแบบ Proportional odds model ที่ให้ค่า AIC, SC และ -2 Log L เท่ากับ 688.305, 752.511 และ 658.305 ตามลำดับ ดังนั้นตัวแบบโลจิตสองกลุ่มจึงเหมาะสมกว่า

นอกจากนี้ การเปรียบเทียบลักษณะการกระจายของส่วนเหลือ (residuals plots) ของตัวแบบ พบว่า ตัวแบบโลจิต มีการกระจายของส่วนเหลืออย่างไม่มีรูปแบบได้มากกว่าและดีกว่า ตัวแบบ Proportional odds model ดังภาพที่ 3

ดังนั้นตัวแบบที่มีความเหมาะสมกับข้อมูล คือ ตัวแบบโลจิต โดยพบว่ามีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับค่าจ้าง คือการศึกษา (Edu), ประสบการณ์การทำงาน (Exp), อาชีพ (Occ), แผนก (Sector), เพศ (Sex) และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน (Union) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.0044$)

ภาพที่ 3 การกระจายของส่วนเหลือของตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม และตัวแบบ Proportional odds model

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทำต่อระดับค่าจำากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ประกอบด้วย 6 ปัจจัย ได้แก่ การศึกษา (Edu), ประสบการณ์การทำงาน (Exp), อาชีพ (Occ), แผนก (Sector), เพศ (Sex) และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน (Union) โดยพบจากตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม และทำงานองเดียวกันกับของตัวแบบ Proportional odds model และจากการเปรียบเทียบความเหมาะสมของตัวแบบทั้งสองด้วยตัวสถิติ AIC, SC และ $-2 \log L$ พบว่า ตัวแบบโลจิตสองกลุ่มมีความเหมาะสมกับข้อมูลนี้มากกว่า เพราะมีค่าสถิติ AIC, SC และ $-2 \log L$ น้อยกว่าของตัวแบบ Proportional odds model และแผนภาพการกระจายส่วนเหลือของตัวแบบโลจิตมีการกระจายตัวดีกว่า ดังนั้น ตัวแบบที่เหมาะสมกับข้อมูลชนิดนี้ คือ ตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ความไวของตัวแบบโลจิตสองกลุ่มพบว่า มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 73.6 โดยเส้นกราฟที่พบรูปมีลักษณะเส้นโค้งเห็นอีสีน้ำเงิน มุม และมีลักษณะโค้งซึ่งดัดกับแนวตั้งที่แสดงความไว (Sensitivity) ค่อนข้างสูง ดังภาพที่ $1-2$ ดังนั้นโดยภาพรวมจึงพบว่า ตัวแบบโลจิตสองกลุ่ม ให้ผลการพยากรณ์กลุ่มที่ถูกต้องได้ค่อนข้างสูง จึงอาจนำไปใช้ในการพยากรณ์กลุ่มหรือระดับค่าจำาก และสามารถตรวจสอบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับค่าจำากต่อไป

ข้อเสนอแนะ และอภิปรายผล

เนื่องจากตัวแบบโลจิตในงานวิจัยนี้ ส่วนใหญ่เป็นปัจจัยที่เป็นลักษณะเฉพาะของลูกค้าแต่ละคน ถ้าสามารถหาปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบจากด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อาจนำไปสู่

การสร้างตัวแบบที่มีความไวมากขึ้นอีก หากต้องการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องการเปรียบเทียบตัวแบบในภาพรวมอาจใช้เทคนิคการจำลองแบบ หรือเพิ่มจำนวนตัวอย่างให้มากขึ้น นอกจากนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแบบอื่นของเชิงกลุ่มแบบมีลำดับมีอยู่หลายตัวแบบ ซึ่งอาจมีความเหมาะสมภายใต้เงื่อนไขทางทฤษฎีที่อาจนำไปสู่การประยุกต์ในงานวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการตรวจสอบการพยากรณ์ของตัวแบบในงานวิจัย ครั้งต่อไป อาจใช้วิธีแยกข้อมูลเดิมออกเป็น 2 ชุดๆ ที่ 1 ใช้สร้างตัวแบบเพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพและผลการพยากรณ์ของตัวแบบด้วยเทคนิคเชิงสถิติต่างๆ ส่วนชุดที่ 2 ใช้ตรวจสอบผลการพยากรณ์ด้วยตัวแบบและวิเคราะห์ความแม่นของตัวแบบจากการใช้ข้อมูลคนละชุดกับที่ใช้ในการสร้างตัวแบบ และในปัจจุบันเป็นที่นิยมใช้ทางด้าน Data mining ที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ข้อมูล 2 ชุดดังกล่าว

เอกสารอ้างอิง

- ผึ้งพร ลาวส่งผล, นัฐวารณ์ รอดรัตตยะ, วีรานันท์ พงศ์ราษฎร์ และพิติยา จิตติธรรมชาติ. (2551). การใช้ตัวแบบโลจิตะสมในการศึกษาข้อมูลการซัลลอร์เจิลของเส้นใยรา Ascophypha apis. วารสารวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร, 5(2), 176-189.

ประวัลลสร มีสกุล, อธิธิ ถิรนันท์เพโอลจ์น และวีรานันท์ พงศ์ราษฎร์. (2552). การใช้ตัวแบบโลจิตะสมในการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อน้ำหนักข้าวสาลีหลังหุงในกระบวนการผลิตข้าวกล่องแห้งแข็ง. วารสารวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร, 6(1), 40-54.

วีรานันท์ พงศ์ภาณุพงษ์. (2544). การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงกลุ่ม.

พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาลัยศิลปากร.

วีรานันท์ พงศ์ภาณุพงษ์. (2555). การวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกประเภท

: ทฤษฎีและการประยุกต์ด้วย GLIM, SPSS, SAS, และ MTB.

พิมพ์ครั้งที่ 3. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาลัยศิลปากร.

Agresti, A. (1990). Categorical Data Analysis. New York:

John Wiley & Sons.

_____. (2002). Categorical Data Analysis. 2nd ed. New York:

John Wiley & Sons.

_____. (2007). Analysis Introduction to Categorical Data

Analysis. New York: John Wiley & Sons.

McCullagh, P. (1980). Regression Models for Ordinal Data.

J. Royal, Statist. Soc. Ser, B42, 109-142.

Schwarz, G. (1978). Estimating the dimensions of a model.

Annals of statistics, 6, 461-464.

StatLib. Determinants of Wage from the Current

Population Survey. Retrieved January, 2010, from

<http://lib.stat.cmu.edu/>.